

Sobota po Popeleční středě

📖 Iz 58,9b-14; Lk 5,27-32

Iz 58,9b-14

Toto praví Pán: „Přestaneš-li utlačovat, ukazovat prstem, křivě mluvit, nasytíš-li svým chlebem hladového, ukojíš-li lačného, **tehdy v temnotě vzejde tvé světlo, tvůj soumrak se stane poledním jasem. Hospodin tě stále povede, v nedostatku ukojí tvou touhu, posílí tvé údy. Budeš jako zavlažovaná zahrada, jako (živé) zřídlo, jehož voda nevyсыchá. Co od věků leží v troskách, tvůj rod znovu vystaví, obnovíš základy (zdiva) zašlých pokolení. Budou tě nazývat: Ten, který zazdívá trhliny, ten, který obnovuje trosky k přebývání. Zastavíš-li svou nohu v sobotu, nebudeš-li vyřizovat své záležitosti v den mně zasvěcený, nazveš-li sobotu svou rozkoší a Hospodinův svátek úctyhodným, oslavíš-li ho tím, že nebudeš cestovat, že nebudeš vyřizovat své záležitosti a zbytečně tlachat, **tu bude tvá radost v Hospodinu. Povznesu tě na výšiny země a nasytím tě dědictvím Jakuba, tvého otce. Ano, Hospodinova ústa to řekla.**“**

Lk 5,27-32

Ježíš uviděl jednoho celníka – jmenoval se Lévi – jak sedí v celnici, a řekl mu: „**Pojď za mnou!**“ (Lévi) nechal všeho, vstal a šel za ním. Ve svém domě pak mu vystrojil velkou hostinu. Spolu s nimi bylo u stolu celé množství celníků a jiných lidí. Farizeové a jejich učitelé Zákona reptali a řekli jeho učedníkům: „**Proč jíte a pijete s celníky a hříšníky?**“ Ježíš jim odpověděl: „**Lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní! Nepřišel jsem povolát k obrácení spravedlivé, ale hříšníky.**“

➔ K evangeliu: *Jsmo hříšníci žijící z odpuštění a milosrdenství (podle S. Faustiho)*

Se vzpomínkou na Ježíšův postoj k hříšníkům **si církev uvědomuje, že není shromážděním čistých**, aby vylučovala nečisté. Spíš je bratrským společenstvím těch, kdo byli očištěni a zproštěni viny, je otevřená hříšníkům. Ježíš nás očistil a zprostil viny, když jsme byli nečistí a hříšníci (srov. Řím 5,6nn) a pozval se k nám na hostinu (srov. Lk 19,5). A tak církev podle jeho příkladu si dává pozor, aby se nestala sektou čistých, oddělených (= farizeové), a objevuje, jaký má být její postoj k hříšníkům: oni nejsou předmětem, který je třeba vyloučit, ale stávají se cílem misie, aby se všichni obrátili a došli spásy.

Hříšníci jsou „bratři“, pro které Ježíš přišel a ke kterým jsme posláni my. Vyloučení se stává posláním, aby se všichni obrátili a šli do Otcova domu. Křesťan si je vědom toho, že žije v hříšném světě. **Ví, že on sám je hříšník, který žije z odpuštění a milosrdenství. Proto přijímá své bratry tak, jak poznal, že Pán přijímá jeho.**

Pojď za mnou! Podstatou křesťanství není nějaká nauka nebo osvícení, ale osoba Ježíše Krista. Víra je pár nohou, které nám jsou dány, abychom šli za ním po cestě k Otci, pár uší a očí, abychom ho mohli slyšet a vidět, a tak ho následovat, pár rukou, abychom se ho mohli „dotknout“. Oko, které se setká s jeho pohledem, je naše víra, noha, která jde v jeho stopách, je naše naděje, ruce, které se dotýkají toho nejposlednějšího bratra, jsou naše láska.

† Modlitba

Pane, kolikrát jsem si dnes na někoho aspoň v duchu pohoršlivě ukázal prstem a možná si to nenechal jenom pro sebe. Kolikrát jsem byl v podobných situacích sám sobě obhájcem a tím, kdo ospravedlňuje sám sebe. Aspoň na konci tohoto dne si chci přiznat svůj hřích, že jsem hříšník, který je závislý na tvém odpuštění a milosrdenství. A podobným pohledem se chci podívat i na všechny nesympatické a antipatické lidi, které jsem dnes potkal. Amen.

